

Sygn. akt I C 887/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2022 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę kwoty 1.873,50 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda T. P. kwotę 1.812 zł (tysiąc osiemset dwanaście złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30.04.2021 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.917 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 548,08 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

sygn. akt I C 887/21

UZASADNIENIE

T. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) z/s w J., wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 1873,50 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30.04.2021r. do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z kolizją drogową z dnia 14.07.2020r., której sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Podał, że w związku z likwidacją szkody w swoim pojeździe, poszkodowany H. O. w okresie od 17 do 29 lipca 2020r. wynajął od powoda samochód zastępczy marki O. (...), uzgadniając stawkę dobową za najem w wysokości 200 zł netto (246 zł brutto), co odpowiadało cenom rynkowym. W cenie najmu uwzględnione zostały również koszty czyszczenia samochodu (61,50 zł brutto). Łączny koszt wynajmu pojazdu wyniósł 2952 zł (246 zł x 12 dni) plus opłata za czyszczenie pojazdu 61,50 zł. Kwota, której domaga się powód, została pomniejszona o wypłaconą kwotę 1140 zł, z tytułu uznania przez pozwaną swojej odpowiedzialności. Powód domagał się odsetek od dnia następnego po wydaniu przez pozwaną decyzji o przyznaniu odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu. Powód podał, że nabył wierzytelność na podstawie umowy cesji z dnia 3.03.2021r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że wypłaciła odszkodowanie po zweryfikowaniu stawki dobowej najmu do kwoty 86 zł brutto (właściwej ze względu na klasę uszkodzonego auta – segment B) za dzień. Pozwana zarzuciła, że przekazała poszkodowanemu informację o możliwości zorganizowania bezgotówkowego najmu

pojazdu zastępczego od współpracującego z pozwaną podmiotu, wg tej stawki. Poszkodowany nie skorzystał z tej oferty i wynajął pojazd za cenę przewyższającą ofertę pozwanej, czym doprowadził do nieuzasadnionej eskalacji rozmiaru szkody.

Stan faktyczny:

W dniu 14.07.2020r. w kolizji drogowej uszkodzony został samochód marki P. (...) (segment D), będący własnością H. O.. Pozwany był ubezpieczycielem sprawcy wypadku z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, pozwany wypłacił odszkodowanie w kwocie 1140 zł, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, oraz kwotę 1741,93 zł, tytułem zwrotu kosztów holowania.

Bezsporne.

Sąd ustalił:

Na czas likwidacji szkody, poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki O. (...) (segment C), który był mu potrzebny w życiu codziennym. W umowie wskazano cenę 200 zł netto za dobę najmu. Samochód zastępczy został wydany poszkodowanemu w dniu 17 lipca 2020r. i zwrócony w dniu 29 lipca 2020r.

Dowód: umowa najmu (k-11); oświadczenie poszkodowanego (k-13); zeznania świadka H. O. (k-65).

Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 3.03.2021r. poszkodowany sprzedał powodowi wierzytelność z tytułu kosztów najmu w.w. pojazdu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 14.07.2020r. Poszkodowany upoważnił powoda do bezgotówkowego rozliczenia wynajmu pojazdu zastępczego w Towarzystwie ubezpieczeniowym sprawcy, w tym do wglądu w akta szkody, otrzymywania wszelkich informacji w zakresie likwidacji szkody, załatwienia wszelkich spraw formalnych w zakresie likwidacji szkody oraz wynajmu auta zastępczego oraz do odbioru odszkodowania.

Dowód: umowa cesji (k-12); upoważnienie (k-14).

Pismem z dnia 3.03.2021r. (doręczonym w dniu 8.03.2021r.) powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4755,43 zł, tytułem odszkodowania za wynajem auta zgodnie z doł. fakturą nr (...).

W odpowiedzi pozwana – pismem z dnia 29.04.2021r. – poinformowała powoda o przyznania odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, w wys. 1140 zł, po zweryfikowaniu stawki dobowej najmu do kwoty 95 zł brutto.

Pismem z dnia 30.04.2021r. powód ponownie wezwał pozwaną do zapłaty kwoty w wys. 1873,50 zł, tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, w terminie 7 dni, wskazując, że kwota ta stanowi różnicę pomiędzy kwotą wynikającą z w.w. faktury, a kwotą wypłaconą.

Dowód: pismo powoda z dn. 30.04.2021r. z potwierdzeniem odbioru (k-21-22); wezwanie do zapłaty z dn. 3.03.2021r. (k-17-19); decyzja w sprawie szkody (k-20).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku z dnia 14.07.2020r. nie była sporna. Powód uzasadnił swoją legitymację wobec pozwanego ubezpieczyciela tym, że nabył wierzytelność o wypłatę odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, od poszkodowanego, na podstawie umowy cesji (art. 509 k.c.). Poza sporem było, że dotychczas pozwana wypłaciła z tego tytułu kwotę 1140 zł, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, przyjmując, jako bezsporny okres 12 dni najmu, po stawce 95 zł brutto za dobę.

Należność dochodzona w pozwie obejmowała różnicę między kosztami wynajmu samochodu zastępczego, naliczonymi przez powoda, a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela. Sporna była wysokość stawki za dobę najmu pojazdu oraz zasadność zwrotu kosztów czyszczenia auta w wysokości 61,50 zł.

Odnośnie stawki dobowej najmu, wskazać na wstępie należy, że poszkodowany nie miał obowiązku poszukiwać podmiotu, oferującego najniższe stawki. Wystarczy, aby stawki najmu pojazdu nie odbiegały rażąco od średnich stawek na rynku lokalnym.

W rozpoznawanej sprawie strona pozwana zarzuciła, że oferowała poszkodowanej bezgotówkowy wynajem pojazdu zastępczego w jednej ze współpracujących z nią wypożyczalni, bez konieczności ponoszenia jakichkolwiek opłat, za cenę 86 zł za dobę, a poszkodowany nie skorzystała z tej oferty, wynajmując pojazd zastępczy od powoda za dużo wyższą cenę. Twierdzenia te okazały się gołosłowne. Zachodzi przy tym ich sprzeczność z faktem bezspornym, iż wypłacone dotychczas odszkodowanie z tego tytułu opiewało na stawkę 95 zł za dobę najmu (vide: decyzja pozwanej z dnia 29.04.2021r.). odnosząc się do treści e-maila, dołączonego do sprzeciwu od nakazu zapłaty, z dnia 15.07.2020r. (k-44-46), wskazać należy, że został on wysłany do odbiorcy pod adresem (...) Powód zaprzeczył, że poszkodowany został poinformowany przez pozwaną o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego (w piśmie procesowym z dnia 25.10.2021r.). Okoliczności tej nie potwierdził też poszkodowany, słuchany w charakterze świadka (k-65), zaprzeczył, aby otrzymał informację o dopuszczalnej stawce dobowej za najem pojazdu zastępczego. Powołując się na tę okoliczność, strona pozwana nie wykazała, że w.w. e-mail został wysłany na adres poszkodowanego, wskazany przez niego do korespondencji w sprawie likwidacji szkody (art. 6 kc). Niezależnie od tego, strona pozwana nie wykazała, że za stawkę 86 zł (wskazaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty) możliwy był najem pojazdu w podobnym standardzie co uszkodzony, a więc samochodu z segmentu D. Już z treści załącznika do w.w. e-maile, na który powołała się pozwana, wynika, że ubezpieczyciel bezspornie pokrywa koszt najmu samochodu z segmentu D po stawce 135 zł za dobę, zaś stawka w wys. 86 zł była przewidziana dla pojazdów z segmentu B. Ponadto, okoliczność, że poszkodowany wynajął pojazd niższej klasy (C), niż uszkodzony, nie powinna uzasadniać przyznania mu odszkodowania w zaniżonej wysokości, nawet, jeśli wypożyczalnie współpracujące z pozwanym oferują takie pojazdy po dużo niższej cenie. W tych okolicznościach, opinia biegłego sądowego B. D. z dn. 9.03.2022r. (k-75 i nast.) była nieprzydatna, skoro dotyczy ustalenia średniej stawki dziennej najmu samochodu z segmentu C (100,82 zł).

Powołując się na obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody i zmniejszenia jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i art. 826 § 1 kc), strona pozwana nie wykazała, że przedstawiła poszkodowanemu ofertę, która gwarantowała satysfakcjonujący poziom i zakres usług, a więc najem auta zastępczego w tej samej klasie co uszkodzony (D) za cenę 86 zł za dobę (art. 6 kc). Należy odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego powinno zatem być naliczone po stawce dobowej, umówionej z powodem. Koszty te były ekonomicznie uzasadnione, skoro poszkodowany był uprawniony do wyboru wypożyczalni i nie miał przy tym obowiązku poszukiwania najtańszej usługi na rynku, a przy tym stawka powoda mieściła się w granicach stawek rynkowych, a przynajmniej strona pozwana nie wykazała, że była ona rażąco wygórowana.

Na uwzględnienie nie zasługiwało powództwo w części dotyczącej zapłaty kwoty 61,50 zł, tytułem zwrotu opłaty za czyszczenie pojazdu. Opłata ta nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, ponadto powód nie wykazał, aby zaszła potrzeba czyszczenia auta po najmie – tj., że nastąpił zwrot pojazdu brudnego z zewnątrz, czy we wnętrzu – bo takie rozróżnienie dla zastosowania opłat dodatkowych zostało zawarte w umowie najmu (k-11v.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 822 kc i art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 kc, art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc, zasądzono na rzecz powoda odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w okresie bezspornych 12 dni wg stawki 246 zł (brutto) za dobę, pomniejszając tą kwotę o dotychczas wypłaconą z tego tytułu sumę 1140 zł. Odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 30.04.2021r., tj. od dnia następnego po wydaniu przez pozwanego decyzji o wypłacie odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, mając na uwadze, że wcześniej, pismem, doręczonym w dniu 8.03.2021r., powód wezwał pozwaną do

zapłaty całej kwoty, tytułem odszkodowania zgodnie z doł. fakturą, a wyznaczony termin minął bezskutecznie (art. 481§1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817 kc).

Orzeczenie w pkt III oparto na przepisach art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98§ 1,1(1), 3 kpc. W skład kosztów procesu, obciążających pozwaną, jako przegrywającą sprawę, wchodzi: uiszczona opłata sądowa od pozwu, opłata skarbową od pełnomocnictwa, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej, zaliczka na wynagrodzenie biegłego (200 + 17 + 900 + 800).

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. 2019, poz. 785 ze zm.) w zw. z art. 100 zd. 1 kpc. W toku postępowania Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki na wynagrodzenie biegłego w kwocie 548,08 zł, ponad uiszczona przez powoda zaliczkę (k-107). Zgodnie z wynikiem procesu, wydatkami tymi obciążono stronę pozwaną.